

Skarżąca podnosi ponadto, że Komisja naruszyła prawo, stwierdzając, że każdy z elementów pomocy państwa, jakie wiążą się z rekapitalizacją TV2 byłby zgodny ze wspólnym rynkiem, na podstawie art. 86 ust. 2 WE. Twierdzenie to opiera się między innymi na:

- fakcie, że zakres stosowania art. 86 ust. 2 WE ogranicza się do rekompensaty dodatkowych kosztów netto związanych ze świadczeniem usług w interesie ogólnym (usługi publiczne), a zatem nie obejmuje państwowych inwestycji w spółki, które są zobowiązane do świadczenia tych usług;
- fakcie, że inwestycja państwa duńskiego w TV2/DANMARK A/S (rekapitalizacja) nie stanowi rekompensaty w zakresie nabytych usług świadczonych w interesie ogólnym, a zatem nie stanowi rekompensaty dodatkowych kosztów netto wynikających z pełnienia misji publicznej;
- fakcie, że TV2/DANMARK A/S wydaje się nie mieć dodatkowych kosztów netto związanych z pełnieniem misji publicznej;
- fakcie, że Komisja nie zbadała definicji usług świadczonych w interesie ogólnym, przyjmując w efekcie ich bardzo szeroką definicję tak, iż został w niej zawarty cały zakres programów TV2/DENMARK A/S, co spowodowało, że test proporcjonalności na podstawie art. 86 ust. 2 WE pozostaje w rzeczywistości pozbawiony swej treści;
- fakcie, że art. 86 ust. 2 WE nie może wykluczyć pomocy państwa udzielonej w zamiarze uczynienia tych spółek atrakcyjniejszymi w związku z ich sprzedażą przez państwo.

Skarżąca podnosi także, że Komisja powinna była ograniczyć się przy dokonywaniu oceny planowanej rekapitalizacji jedynie do art. 87 ust. 2 WE oraz art. 87 ust. 3 WE, w tym w szczególności art. 87 ust. 3 lit. c) WE, a także do wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw^(?) oraz, że planowana rekapitalizacja nie spełnia przesłanek, aby stanowić wyjątek na podstawie tych przepisów.

(¹) Końcowa decyzja Komisji C(2004)1814fin z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie C 2/2003 (ex NN 22/2002) - przyznanie przez Danię środków publicznych na rzecz TV2/DANMARK

(²) Komunikat Komisji, Dz. U. C 244 z 1 października 2004 r., str. 2

Skarga wniesiona w dniu 10 stycznia 2005 r. przez France Télécom przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-17/05)

(2005/C 82/63)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 10 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga spółki France Télécom, z siedzibą w Paryżu, reprezentowanej przez adwokatów: Antoine'a Gosset-Grainville'a i Laurenta Godfroida przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1. stwierdzenie nieważności decyzji nr C(2004)3061 wydanej przez Komisję w dniu 2 sierpnia 2004 r. dotyczącej pomocy państwa udzielonej przez Francję na rzecz France Télécom;
2. obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podnoszone przez skarżącą w niniejszej sprawie są identyczne z zarzutami i głównymi argumentami podnoszonymi przez skarżącą w sprawie T-427/04.

Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2005 r. przez Boliden AB, Outokumpu Copper Fabrication AB i Outokumpu Copper BCZ S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-19/05)

(2005/C 82/64)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 20 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga **Boliden AB** z siedzibą w Sztokholmie (Szwecja), **Outokumpu Copper Fabrication AB** z siedzibą w Västerås (Szwecja) i **Outokumpu Copper BCZ S.A.** z siedzibą w Liège (Belgia), reprezentowanych przez C. Wetter i O. Rislund, przeciwko **Komisji Wspólnot Europejskich**.